

er ganske vist forskjellige andre Punkter i Lovforslaget, som det i sin Tid kan være værd at omtale, men som jeg her skal overspringe. Jeg skal kun endnu tillade mig at sige et Par Ord ligeoverfor den meget omtalte § 13. Ligesom det ikke er paastaaet, saaledes tror jeg heller ikke, det kan paastaaes, at det hidtil har været et bevidst Led af den europæiske Folket, at Staten skulde have den Berettigelse, der blev saa stærkt præciseret af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimesstad), nemlig den, uden videre at kunne udvise enhver Udlænding, fordi han ingen Ret har til at opholde sig indenfor Statens Omraade. Paa den anden Side skal jeg ikke benegte, at et saadant Led er i Færd med at skabes, og at dette vistnok væsentlig skyldes Preussen, der jo i rigt Maal paa dette Omraade har benyttet sig af den Sterkeres Ret, saaledes at det maasse nok kan være, at den høitærede Justitsminister har Ret i, at de øvrige Stater, og deriblandt ogsaa vort Land, blive nøbte til at lade et saadant Led gaa ind i deres Bevidsthed som Noget, man ikke kan undvære overfor Vilkaarlighed fra den anden Side. Jeg skal nu i al Korthed rekapitulere min Mening om Lovforslaget. Det er den, at dette Thing bør tage det under nøie Overvejelse, at det bør søge at bringe de mildere Bestemmelser til Gylbdighed, som fandtes i det oprindelige Lovforslag, at det bør søge at skjelne mellem, hvad der angaar Udlændinge og Indlændinge, og at det endelig bør søge Ophævelse af saadanne ældre Bestemmelser, som ikke paa nogen Maade kunne siges at være hverken tjenlige eller tidssvarende.

Steenstrup: Der er kun en eneste Bestemmelse i dette Lovforslag, som jeg vil tillade mig at omtale med et Par Ord, fordi det under mig, at den er gaaet igjennem denne Forhandling uden, om jeg saa maa sige, at falde for Brystet. Jeg siger her til en af de sidste Bestemmelser i Lovforslaget. Som Regjeringen siger i Motivene, er der opstillet de mest mulige summariske Straffebestemmelser. En Dom kan blive forkyndt for en Person Kl. 10, og har han ikke Penge i Lommen, er han i Gullet $\frac{1}{2}$ Minut over Kl. 10, men dette forekommer mig at være noget misligt. Denne Lov omfatter ikke alene Bagabønder, og selv dem kan Loven ramme haardt, thi der kan dog ogsaa findes nogenlunde stiftelige Bagabønder. Jeg skal tillade mig at henlede Opmærksomheden paa § 20, hvorefter Politiet har Ret til at kræve Oplysninger af Enhver om hvem han er, og giver den Paagjældende ikke disse Oplysninger, kan han isalde en Bøde, og betaler han ikke paa Itaende God, er han 1—2—3 i Rachotten. Denne Bestemmelse kan jeg ikke være med til at tiltræde, i alt Fald ikke for jeg hører den bedde begrundet, end slet er i Motivene. En saadan Bestemmelse kan benyttes i mange Diemed, ogsaa i politiske. Politimestrene ere jo Mennesker, og man kan tænke sig

de mærkværdigste Historier, som man ikke kan ane for bagester. De maa nemlig huske paa, mine Herrer, at Bødedomme meget ofte, ja maasse alleroftest, ikke kunne appelleres, og sølgelig er Sagen sluttet, naar Manden ikke har Penge i Lommen. Selv en velhavende Mand kan jo være i det Tilfælde, at han ikke har Penge hos sig, og er der altsaa en Smule Mangel paa god Billie hos vedkommende Politimester, kan jeg godt tænke mig, at Lovens Straffebestemmelser kunne komme til at ramme overmaade haardt. Jeg tillader mig derfor at henlede det eventuelle Udvalgs Opmærksomhed paa dette Punkt.

Th. Nielsen: Det er blot nogle ganske korte Bemærkninger, jeg skal tillade mig at gjøre i Anledning af de Udtalelser, der ere faldne, og jeg skal da først særlig henvende mig til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimesstad), der syntes at være meget fornøjet med Sognefogedinstitutionen og mente, at den udrettebte store Ting, og at der netop var Stedet, hvor man kunde henvise Lyndet angaaende Studsmaalsbøger. Men saa kjendt og praktisk det ærede Medlem end kan være paa mange andre Omraader, er han det dog vistnok ikke paa dette; thi kjendte han Sognefogedernes Maade at udføre den egentlige Polititjeneste paa, kunde han ikke tale saaledes, som han gjorde. Det syntes, som om ogsaa den høitærede Justitsminister, med hvis Udtalelser og med hvis oprindelige Lovforslag jeg ellers i Meget sympathiserer, mente, at Sognefogedene særlig vare dem, der kunde være stiftede til at paategne Studsmaalsbøger, og jeg skal derfor sige, hvorfor jeg mener, at Sogneraadformændene mere ere stiftede dertil. Det er navnlig af Hensyn til Fattigvæsenssagerne; thi det kan ikke negtes, at naar Sogneraadformændene komme til at føre Listerne over Jøbberne, hvilket de jo efter den nye Fattiglov vilde komme til — det vil sige, efterat allerede Præsten har ført dem, hvorved der opstaar et overslødigt Omstøb, og naar de tillige komme til at føre Listerne over Studsmaalsbøgerne, vil dermed den bedste og rigtigste Kontrol med, hvorlænge de Paagjældende have været i Sognet, fremkomme. Jeg erindrer nok, at det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Singersted) mente, at Sogneraadformændene kunde vanskeligt kræves hjemme, hvortil han dog føiede den Bemærkning, at de havde deres Vikarer. Dertil skal jeg imidlertid bemærke, at naar Sogneraadformændene veed, at han skal føre Studsmaalsbøgerne, vil det føre til, at han er hjemme i de Dage, der er Tale om, og paa Landet ere Fjlyttedebne jo dog endnu væsentlig indskrænkede til Fjlyttedagene. Dertil kommer, at det gives en lille Betaling, som maasse flere af Sogneraadformændene kunde sætte Pris paa at faae, skjøndt den ikke er stor. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds mente, at der var en Uklarhed